

Янукович, колишній президент України, продав облігації уряду України Російському державному фонду національного добробуту. Загалом політичне становище України можна оцінити нестабільним під час транзитивного періоду. Щодо природних ризиків, можна сказати, що суттєвих природних катаклізмів не відбувалося на території країни, але низький рівень охорони здоров'я створює слабе місце, завдяки чому можливі випадки епідемій та поширення вірусів серед населення. Україна посідає 85 місце із 141 у рейтингу конкурентоздатності (GCI). Основними статтями експорту України є: продукти металургійної промисловості (25%), сільськогосподарська сировина (21%) та олійні вироби сільськогосподарського походження (9.4%) [4]. Сьогоднішні ціни на дані товари досить волатильні, слід виділити лише різке зниження цін на сталь, яка є основною статтею експорту України. Станом на 2018 рік Україна мала 125,300,000,000 \$ зовнішнього боргу, та посідала 46 місце в рейтингу найбільших боржників.

В результаті проведеного дослідження можна сказати, що Україна має низький рівень кредитоздатності, нестабільне політичне становище, погану історію попередніх зобов'язань, низький рівень конкурентоздатності та недостатньо диверсифіковані статті експорту. Зважаючи на наявну інформацію, Україну не можна назвати привабливим потенційним боржником для кредитора. Саме тому, Україні потрібно зосередитися на наявних боргах та намагатися підвищити рівень кредитоздатності, стабілізувати політичне становище.

Список літератури:

1. Інтернет портал Центрального Розвідувального Управління США
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2079rank.html>
2. Інтернет портал Nonews
<https://nonews.co/directory/lists/countries/fitch-rating>
3. Матеріали із відкритої інтернет-бібліотеки Вікіпедія
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B3_%D0%AF%D0%BD%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87%D0%B0#cite_note-3
4. Інтернет ресурс Обсерваторія Економічної Складності
<https://oec.world/en/profile/country/ukr/>

Зайнчуковська Валерія

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
студентка 4 р. н., «Економіка»

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. У відповідності до існуючого поняття соціально-економічного розвитку, складова екології повинна сприяти цілісності природних систем, їхній життєздатності, бо це має значний вплив на усю біосферу. Людству потрібно постійно підтримувати загальну спроможність біологічних систем пристосовуватися до різних змін, до самооновлення, та не дозволяти настанню їхньої деградації чи скорочення розмаїття біологічних істот.

Ігнорування здійснення раціональної екологічної політики, посилення антропогенного тиску на земельні ресурси спричиняє зростання екологічної кризи. Так, у правовому полі задекларовано, що антропогенне й техногенне навантаження на зовнішнє природне середовище в нашій державі в декілька разів перевищує існуючі показники, встановлені у розвинених державах світу.

Основними екологічними проблемами України є:

- 1) Погана якість води

Через погану очистку стічних водних ресурсів та індустріальних стоків вода перенасичена шкідливими речовинами. Це призвело до того, що більшість водойм нашої країни мають 3 рівень

забрудненості. В той час як більшість очисних систем, розраховані на воду з рівнем забрудненості 1-2. Майже всі проби води свідчать про те, що вона не відповідає встановленим державою нормам.

2) Забруднення повітря

Кожного року небезпечні викиди в екосферу на території України сягають майже 7 млн. тонн. Головними джерелами забруднення є промислові підприємства. А також велику роль у забрудненні повітря відіграють викиди з теплових електростанцій та автомобілів, кількість яких з кожним днем збільшується.

3) Відходи

За інформацією фахівців відходи складають 7% території України. Також відомо те, що переробляється лише 3,3 % всього сміття в Україні, а інше так і залишається лежати на полігонах та руйнувати нашу екологію.

4) Знищення лісів

Україну можна віднести до країн з незначним лісовим покривом. Вони займають 16% всієї території. Проте навіть з таким невеликим показником лісистості Україна продовжує виробляти товари на експорт, при чому він у три рази перевищує імпорт. Таке надлишкове використання лісових ресурсів може спричинити їх втрату у найближчому майбутньому

5) Деградація земельних ресурсів

74 % земель України задіяні для господарської діяльності і цим викликають надмірне навантаження на землю. Через це родючість землі зменшується щорічно.

6) Небезпечні геологічні процеси

До геологічних процесів можна віднести землетруси, виверження вулканів, обвали та зсуви. Більша частина ВВП нашої країни відбувається шляхом видобування та подальшої переробки мінерально-сировинних ресурсів (40-42%), які розташовані в районах Донбасу та Карпатського регіону. Але негативні зміни екології в цих місцях спричинені не тільки постійним видобутком, який перевищує межі норм, але й неправильним механізмом зупинки роботи шахт, які вичерпали себе та, які не приносять достатньої вигоди. Ігнорування цих механізмів призвело до активних підтоплень поселень, забруднення води та до просідання земної поверхні, яке несе в собі дуже велику небезпеку

7) Вплив військової діяльності

Виробництво військової зброї потребує різних матеріалів природного походження. З невинним світовим розвитком, зброя стає сильнішою і спричиняє більше шкоди довкіллю.

8) Чорнобильська катастрофа

Жертвами цієї катастрофи стали більше п'яти мільйонів осіб. Тридцять років тому були проведені дослідження вмісту радіонуклідів на території України. Результати свідчили про те, що по всій території України були сліди від Чорнобильської катастрофи [1].

Концептуальні пропозиції. Встановлено, що нині суспільство вимушено розробити стратегію задля існування на планеті. Воно має передбачити всі життєві ланки: економічну, культурну, політичну, соціальну та освітню, щоб сформувати вдосконалену систему цінностей. При цьому сталий соціально-економічний розвиток суспільства неможливий без екологічної складової, яка є наріжним каменем існування людства на планеті.

Напрями впровадження авторських інноваційних ідей. Головною метою є встановлення законів, які будуть контролювати порушення екологічних норм на підприємствах, та відповідно, запровадження штрафів за порушення цих норм у розмірі 30% від обороту підприємства за минулий рік. Не менш важливим є створення заводів з переробки та спалювання сміття і розвиток

екологічної культури у населення України. Адже нині в Україні функціонує лише один сміттєспалювальний завод і один переробний, але він працює лише на 50% [2].

Список літератури:

1. Варламова С.І. Екологізація промисловості в Україні: проблеми та перспективи / С.І. Варламова, І.С. Варламова // Ефективна економіка. – 2018. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4753>.
2. Мірошніченко В. В., Тьорло В. О. Проблеми становлення зеленої економіки в Україні // Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. К., 2018.

Іванова Н.Ю.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
к.е.н., доц., доцент кафедри економічної теорії

РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНОГО КАПІТАЛУ

У ХХІ столітті найважливішим ресурсом, що забезпечує спроможність і багатство держав, стали не матеріальні активи, а знання та інформація, носіями яких є людина[1]. Тобто, саме людський капітал став стратегічним фактором економічного зростання країни. В свою чергу, ключовою фігурою людського капіталу, фігурою, яка задовольняє виклики сучасної економіки, є креативна особистість, так звана «homo creativus». Саме такі особистості і формують, значною мірою, креативний капітал.

Вагомий внесок у вивчення креативного капіталу вніс Р. Флорида, який стверджував, що креативний капітал базується на трьох факторах: технології, таланті та толерантності. Р.Флорида визначав креативність на основі дефініції словника Уебстера як здатність створювати значущі нові форми і інтерпретації [2], як максимальний економічний ресурс, здатний генерувати нові ідеї і кращі шляхи вирішення проблем, що підвищує продуктивність і життєві рівень населення [3].

Структурними елементами креативного капіталу є: люди, інфраструктура, бізнес, влада та бренди [4]. В даному випадку креативний капітал визначається як здатність людини не лише створювати нові ідеї та знання, але також отримувати з них зиск, приймати на їхній основі ефективні, нешаблонні рішення в безперервно змінних умовах ринкової економіки [5].

У розвинутих країнах зростання людського капіталу перевищує зростання капіталу, що вироблений підприємствами. У зв'язку з цим гостро постає питання підготовки спеціалістів, знання, вміння і навички яких відповідають вимогам ринку. А це означає, що сучасна освіта має відповідати вимогам роботодавців, має готувати спеціалістів, які є не лише висококласними фахівцями, але й і креативними особистостями. Це є сучасними викликами для вищої освіти, але, водночас, стратегічними напрямками її модернізації.

Вища освіта відіграє стратегічну роль у розвитку суспільства оскільки її основні функції лежать в основі його життєдіяльності. Саме вища освіта допомагає у створенні, вдосконаленні та поширенні знань через дослідження та навчання.

Як зазначає Матраєва О.Д. процес навчання в університеті впливає на розвиток креативності. Управління цим розвитком може здійснюватись на трьох рівнях. По-перше, відбуваються особистісні зміни, які здійснюються під час спілкування з викладачами, іншими студентами, під час участі в студентських організаціях та подіях. По-друге, високий вплив мають участь у науково-дослідницькій діяльності та велика кількість практичних форм навчання. І, по-третє, розвитку креативності сприяє саме освітнє середовище, а саме: низькій рівень конфліктності, психологічний клімат, мотивація, певний ступінь свободи, можливість вибору додаткових дисциплін і занять [6].